

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2611/2019
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ратко Марчета, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., правних следбеника пок.тужене ГГ, бивше из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Радослав Чокић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 227/19 од 14.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 227/19 од 14.02.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 227/19 од 14.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужених за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 227/19 од 14.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Бечеју, Судска јединица у Новом Бечеју П 279/18 од 22.10.2018. године, којом је ставом првим изреке одбијен, као неоснован, примарни тужбени захтев да се утврди да је ништава наследничка изјава ГГ из ... од 25.07.2017. године, на којој је оверен потпис од стране јавног бележника Димитрија Николића из ... под ознаком овере УОП-І: ...-... од 25.07.2017. године што би странке биле дужне да трпе, ставом другим изреке одбијен, као неоснован, евентуални тужбени захтев да се поништи наведена наследничка изјава, ставом трећим изреке одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се утврди да је тужена ГГ из ... законски наследник пок. ДД, рођеног ... године у ..., преминулог у ... године без завештања, да је стекла у наслеђе и својину, на терет законског наследника туженог ББ 1/3 идеалног дела заоставштине оставиоца коју чине непокретне и покретне ствари, ближе одређене у овом ставу изреке, те да странке трпе упис права на име тужене ГГ у јавне књиге и ставом четвртим изреке обавезана тужилца да туженима накнади трошкове парничног

поступка у износу од 59.150,00 динара. Ставом другим изреке одбијени су, као неосновани, захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су благовремено поднели одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020 у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом оцењен је неоснованим главни тужбени захтев за утврђење ништавости наследничке изјаве пок. ГГ. Ова одлука је образложена и у битном је заснована на утврђеној чињеници да је спорна наследничка изјава сачињена у складу са чланом 118. Закона о ванпарничном поступку, по чијим одредбама је пред судом расправљена заоставштина пок. ДД, а што искључује примену одредби чл. 88. и 89. Закона о јавном бележништву. Евентуални тужбени захтев за поништај спорне наследничке изјаве оцењен је неоснованим из разлога што такав захтев према члану 214. став 4. Закона о наслеђивању може поставити лице које је дало наследничку изјаву, што у конкретној ситуацији није случај. Последишно је оцењен неоснованим и захтев за утврђење да је пок. ГГ законски наследник пок. ДД на 1/3 идеалног дела његове заоставштине.

Врховни касациони суд је оценио да су нижестепени судови, према чињеницама утврђеним у поступку, о тужбеном захтеву одлучили применом материјалног права, на начин којим се не одступа од судске праксе. Тужила уз ревизију није доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији.

Разлог ревизије је позивање на погрешну примену материјалног права, што није довољан основ за одлучивање о посебној ревизији. Погрешна примена материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права, за шта у конкретном случају нису испуњени услови. Како су нижестепене пресуде донете у складу са усаглашеном судском праксом ни прихватање одлучивања о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној не би утицало на друкчији исход спора.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 03.02.2018. године, у којој је као вредност предмета спора наведен износ од 400.000,00 динара, што на дан подношења тужбе, према средњем курсу Народне банке Србије, представља динарску противвредност 3.369,16 евра (1 евро=118,7241 динара).

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан поношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Туженима не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, због чега је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић